

**Slovenska univerza za tretje
življenjsko obdobje**

**Mentor in znanje
2013/št. 2**

Razvoj v času varčevanja?

Spoštovane mentorice, spoštovani mentorji,

v zadnjem času smo prejeli nekaj razmišljanj študentov UTŽO, češ, da je povezovanje in delovanje v Evropi in v širšem domačem prostoru odveč, saj smo vendar v času varčevanja. Razmišljanje je bilo pričakovano. V tridesetih letih, kar obstajamo, smo se naučili, da se to razmišljanje zmeraj znova oglasi takrat, ko se v družbi pojavita nemir in negotovost. Zato se bomo danes pogovarjali o tem, kako do takšnega razmišljanja prihaja, kaj raziskovanje, razvoj, javna kampanja prinašajo univerzi za tretje življenjsko obdobje in kaj te dejavnosti omogoča.

Nasprotujemo institucijam

Stvar je znana. V času negotovosti se vse bolj obračamo proti institucijam. Te naj bi zadovoljevale naše potrebe, pa pri tem niso preveč uspešne. Študenti na fakultetah so kritični do fakultete, bolniki do zdravstvenih ustanov, zaposleni do delodajalcev. Študenti univerz za tretje življenjsko obdobje pričakujejo, da jim bodo te zagotavljale občutek varnosti. Pri tem pozabljajo, da so univerze za tretje življenjsko obdobje nevladne organizacije, da niso niti javne (državne) ustanove, niti podjetja, da so to organizacije, ki smo jih ustanovili in jih podpiramo državljani, prebivalci, ljudje, pozabljamo, da bodo te toliko dobre in toliko uspešne, kolikor bomo uspešni sami. In kaj zagotavlja uspešnost? Vsekakor ne skrivanje v kotu, vsekakor ne pasivno obnašanje. To ni nikoli dobro, še najmanj v času krize. Ni dovolj, da razmišljamo o racionalizaciji stroškov (na UTŽO to počnemo že trideset let), da

razmišljamo o varčevanju, razmišljati moramo tudi o tem, kako področje razvijati naprej, iskati nove poti, nove možnosti. **Biti moramo še bolj inventivni, iskati moramo nove rešitve.**

Univerza za tretje življenjsko obdobje bi brez raziskovanja in razvoja kmalu postala nezanimiva za mentorje, študente in partnerje

Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje je nastala, zrasla in se uveljavila z raziskovanjem in razvojem. Katerakoli nevladna organizacija pa je dolžna vršiti tudi svoje *javno poslanstvo*. Ob svoji temeljni dejavnosti (v našem primeru je to izobraževanje starejših odraslih) mora tudiboljšati življenje skupnosti. V ta namen mora imeti spoznanja, znanje, s katerim v javnosti in pri drugih strokovnjakih lahko nastopi. Mora imeti teze, s katerimi javnosti, strokovnjakom in politikom lahko sporoči, zakaj obstaja in kaj je njen namen. Mora imeti kaj ponuditi skupnosti. *Brez raziskovanja in razvoja vredne nevladne organizacije ni*. Brez raziskovanja ta ne zraste, se ne razvija, brez raziskovanja ni novih dejavnosti, ni novih izobraževalnih programov, brez raziskovanja ne more vedeti, kako se spreminjajo potrebe in želje starejših študentov (v našem primeru). Na področju izobraževanja, ki je samo zase **razvojna dejavnost, delovati brez raziskovanja in razvoja preprosto ni mogoče.**

Pomeni stagniranje in nazadovanje.

Je razvoj res drag? Ali lahko odsekamo vejo, na kateri sedimo?

Razvoj je drag, boste dejali. Ne moremo si ga privoščiti! Se vam zdi, da lahko brez škode odsekamo vejo, na kateri sedimo? Pa je razvoj v primeru Univerze za tretje življenjsko obdobje res drag, res strošek, ali morda nasprotno tudi finančno omogoča delovanje Univerze za tretje življenjsko obdobje? Brez razvoja in razvojnih sredstev, ki jih pridobivamo na javnih, slovenskih in mednarodnih razpisih, ne bi bilo možnosti mednarodnega vključevanja in delovanja slušateljev in mentorjev, izobraževanja mentorjev, ne bi bilo izobraževanja animatorjev, ne bi bilo novih univerz po Sloveniji, ne bilo knjig, študij, ne bi bilo novih izobraževalnih programov.

Ni evropskih projektov brez mobilnosti, brez potovanj

Mnogi ne vedo, vendar evropski projekti zahtevajo mobilnost, medsebojno spoznavanje, pa tudi organizacijo lokalnih konferenc in ustvarjanje mrež. Del finančnih projektnih sredstev je namenjen potovanjem v druge kraje.

Tega ni moč spreminjati v konference po Skypu, webinarju, flash meetingu itd. Tudi teh ne manjka v vmesnem času med enim in drugim srečanjem v inozemstvu. Študenti UTŽO so v evropskih projektih SENIOR, AESAEC, DANET in drugih spoznavali delo in učenje starejših kolegov v sorodnih evropskih organizacij in jim predstavljali svojo organizacijo, izobraževanje, kot tudi kulturo naše dežele. Pa tudi v mnogih drugih projektih (kot je projekt *Prostovoljno delo starejših*, ki je prostovoljce naše UTŽO povezal z italijanskimi) in številnih Grundtvig delavnicah, ki so se jih udeležili mnogi mentorji in študenti UTŽO. Študenti UTŽO v projektni skupini *Z menoj po mojem mestu* (ang. Personal Town Tours) bi prav malo lahko dali od sebe, če se ne bi v Benetkah, Temišvaru, pa tudi drugod, srečali s svojimi kolegi, spoznali tamkajšnje delovanje izobraževanja starejših odraslih, tamkajšnjo kulturo.

Strokovnjaki Slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje bi kaj malo vedeli o stanju in razvojnih možnostih računalniškega izobraževanja doma in v Evropi, težko bi si sami v celoti izmislili študentom na kožo pisane e-izobraževalne računalniške programe, če ne bi ta ali oni med njimi bil tudi glavni govornik na tej ali oni konferenci. Ko opravi svoje delo, objavi ta ali oni članek, izobraževanje starejših postane vrednejša vrednejša dejavnost, Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje pa vidna in iskana, zaželena partnerica v projektih. Povečajo se tudi njeni finančni viri. Kdo takšen nastop financira? Gostitelj, koordinator projekta. Naše delo pa je poravnano iz projektnih sredstev (ne iz članarin!), včasih pa je tudi prostovoljno. Posvetimo mu marsikatero soboto ali nedeljo, tudi praznike. Za koga? Za nas, ki nas to delo veseli, in za vas, mentorje, animatorje, študente Univerze za tretje življenjsko obdobje.

Želimo si, da bi te misli posredovali tudi svojim starejšim študentom.

Lepo vas pozdravljam

Dušana Findeisen